

Da li se ahād hadisima dokazuje u akidi?

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Muhammed b. Salih el-Usejmin

Prijevod:

Mersed Suljkanović

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

هل يؤخذ بأحاديث الآحاد في

العقيدة؟

« باللغة البوسنية »

محمد بن صالح العثيمين

ترجمة:

مرثد سوليكانوفيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Da li se dokazuje „Ahād-hadisima“ u akidi?

Pitanje:

Čuo sam od nekih koji kažu: „Ahād hadisi (tj. svi hadisi koji nisu mutevatir) se ne koriste u akidetskim pitanjima jer takvi hadisi su na stepenu pretpostavke i nemaju stepen čvrstog uvjernja.“, pa šta je vaš odgovor na ovo?

Odgovor:

Hvala Allahu,

Naš odgovor za one koji kažu da se ahād hadisima ne dokazuje u akidetskim pitanjima, jer oni imaju stepen pretpostavke, a ne čvrstog ubjeđenja jeste da kažemo da je ovakav govor i viđenje neispravno, zbog toga što je temelj na kojem je izgrađen neispravan i to zbog više razloga:

1. Govor da ahād hadisi daju samo pretpostavku, a ne i čvrsto ubjeđenje nije uopšteno pravilo, tako da imamo ahād predaje koje daju stepen uvjerenja ukoliko Kur`an potvrđuje ispravnost tih predaja, također ukoliko ju je islamski ummet uopšteno prihvatio kao što je hadis, Omera ibn el-Hattaba, radijallahu `anhu: „**Doista su djela prema nijjetima.**“, jer je to predaja koja je ahād i unatoč tome sigurno znamo da ju je Poslanik, sallallahu `alejhi ve sellem, izgovorio i ovo viđenje je

potvrdio šejhul-islam Ibn Tejimmije i Hafiz Ibn Hadžer i drugi.

2. Dokaz je i to što je Poslanik, sallallahu `alejhi ve sellem, slao pojedinačno ashabe u pozivanje u osnove akide: Lā ilahe illallah Muhammed resulullah, pa je u tom njegovom slanju (pojedinačno) jasan dokaz za to. Za to imamo primjer slanja Mu`aza ibn Džebela u Jemen, i njegovo slanje je smatrao dovoljnim dokazom za stanovnike Jemena da ga privhate.
3. Ukoliko bi rekli da se akidetska pitanja ne potvrđuju ahād predajama, možemo isto tako reći da se propisi vezani za tjelesne radnje također ne potvrđuju sa ahād predajama, pošto su propisi tjelesnih radnji usko vezani sa akidetskim jer je Allah u oba slučajeva neke stvari naredio dok je druge zabranio. Tako kada bi se ovaj govor primjenio mnogi šerijatski propisi bili bi ništavni, pa upravo zbog toga kao što ne prihvatamo ovo pravilo da se ne prihvataju ahād predaje u tjelesnim radnjama ne prihvatamo ga ni u akietskim pošto u njima nema razlike kao što smo pojasnili.

Rezime je da āhād predaje na čiju ispravnost ukazuje Kur`an imaju stepen čvrstog znanja i sa njome se potvrđuju šerijatski propisi, bilo da su vezani za tjelesne tj. radnje vršenja nekog propisa ili akidetske, i nema dokaza za razdvajanje u njima. Također onaj koji ovaj govor pripisuje bilo

kojem imamu mezheba da se pravi razlika u tjelesnim i akidetskim pitanjima, treba da dođe sa vjerodostojnom predajom koja to potvrđuje da je on to rekao, a zatim da ispravnost toga šerijatski dokaže.

4. Također je Allah naredio vraćanje na učenjake onima koji nemaju šerijatsko znanje u pitanjima koje je među najvećim akidetskim pitanjima, a to je pitanje poslanice (tj vjere) kao što je rekao uzvišeni Allah: **Mi smo i prije tebe samo ljude kao poslanike slali i objavljivali im – pitajte sljedbenike Knjige ako ne znate sa jasnim dokazima i knjigama.** (En-Nahl 43-44.)

Ovim odgovorom sam odgovorio na to pitanje i neka dodatna.“ Završen citat.

Uvaženi šejh: Muhamed ibn Salih el-`Usejmin, rahimehullah, iz knjige *Fetava el-`akideh*, 18.